

Asia: VN/14432/2025

Valtioneuvoston asetus turkiseläinten hyvinvoinnista

Kohta 1

1 § Soveltamisala

-

Kohta 2

2 § Määritelmät

-

Kohta 3

3 § Turkiseläimen käsittely ja hoito

-

Kohta 4

4 § Turkiseläinten ryhmäkasvatus ja sosiaaliset suhteet

-

Kohta 5

5 § Eläimen tuotantokykyyn vaikuttaminen

-

Kohta 6

6 § Ruokinta ja juotto

-

Kohta 7

7 § Eläimen hyvinvoinnin ja pitopaikan tarkastaminen

-

Kohta 8

8 § Eläinjalostus

-

Kohta 9

9 § Turkistilan yleiset vaatimukset

-

Kohta 10

10 § Turkistilan aitaaminen ja karkuun päässeiden eläinten pyydystäminen

-

Kohta 11

11 § Eläinsuojan olosuhteet

-

Kohta 12

12 § Pitopaikan yleiset vaatimukset

-

Kohta 13

13 § Pitopaikan varusteet ja virikkeet

-

Kohta 14

14 § Voimaantulo

-

Kohta 15

15 § Siirtymäsäännökset

-

Kohta 16

Liite 1 Minkki, hilleri ja soopeli

-

Kohta 17

Liite 2 Kettu

-

Kohta 18

Liite 3 Supikoira

-

Voitte jättää lausuntonne myös tähän

Lausunto

Suomen luonnonsuojeluliitto kiinnittää turkistarhauksen eläinsuojeluongelmien lisäksi huomiota myös sen aiheuttamiin ympäristö- ja luonnonsuojeluongelmiin. Niitä ovat muun muassa ravinnepäästöt pinta- ja pohjavesiin, ammoniakkipäästöt ilmaan, lintuinfluenssan ja muiden zoonosien leviämiskaavan riskit, luonnonvaraisten lintujen ampuminen tarhoilla, haitallisten vieraslajien (jollaisia tarhattavat lajit ja niiden tarhakannat ovat) leviäminen tarhoilta luontoon sekä hajuhaitat. Näitä turkistarhoihin liittyviä ongelmia tulee tarkastella kokonaisvaltaisesti.

”Turkistarhauksen ympäristöohje” (Ympäristöhallinnon ohjeita 2/2018) suosittaa hallirakennetta ympäristönsuojelullisesti turkistarhoille parhaana käyttökelpoisena tekniikkana. Hallin pohjan tulisi olla kova ja vedenpitävä. Suotovedet pitäisi johtaa puhdistukseen. Aidatussa hallissa myöskään linnut eivät pääse kosketuksiin turkiseläinten tai niiden rehun kanssa.

Tällaisia moderneja hallimuotoisia turkistarhoja ei ole kuitenkaan Suomessa vielä paljoa käytössä. Valtaosalla tarhoista eläimiä pidetään yhä varjotalojen häkeissä, aidatulla ulkoalueella. Vain osalla tarhoista alue on nyt pinnoitettu esimerkiksi asfaltoimalla ja varustettu suotovesien talteenotolla, mikä vähentäisi lantankasojen suotovesien imeytymistä maaperään ja valumista pintavesiin.

Monien näiden ympäristöön ja luontoon liittyvien asioiden hoitaminen tarhoilla kuntoon edistäisi myös eläinsuojelullisia tavoitteita. Siksi niistä pitäisi säätää sitovasti tällä asetuksella.

Toisaalta turkistarhoilla olevat lajit ovat petoeläimiä. Niiden pitäminen eläinsuojelulain tavoitteiden mukaisesti on hyvin hankalaa. Ongelmia tuodaan esille muun muassa EFSA:n tuoreessa raportissa "Welfare of American mink, red and Arctic foxes, raccoon dog and chinchilla kept for fur production" (2025). EFSA:n suositusten toimeenpano vaatisi paljon muutoksia asetusluonnokseen ja käytäntöihin. Sen näkökulmasta asetusluonnos on riittämätön.

Eläinsuojelun, ympäristön ja luonnonsuojelun näkökulmasta selvintä ja varmintä olisi ryhtyä valmistelemaan turkistarhaukselle oikeudenmukaisen siirtymän mukaista lopettamissuunnitelmaa. Tämä asetus voisi tehostettuna toki olla käytössä siirtymäkautena, jonka ei kuitenkaan pitäisi olla kovin pitkä.

SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO RY

Toimeksi saaneena

Tapani Veistola

toiminnanjohtaja

Veistola Tapani
SLL